

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

22. prosince 2010*

Ve věci C-517/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel (Kolegium Nejvyšší rady pro audiovizuální vysílání pro vydávání povolení a provádění kontroly) (Belgie) ze dne 3. prosince 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 11. prosince 2009, v řízení týkajícím se

RTL Belgium SA, dříve TVi SA,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda senátu, A. Rosas a P. Lindh (zpravodajka), soudci,

* Jednací jazyk: francouzština.

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: M.-A. Gaudissart, vedoucí oddělení,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. listopadu 2010,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za RTL Belgium SA, dříve TVi SA, F. Tulkensem a S. Seysem, avocats,

- za CLT-UFA G. de Foestraetsem, avocat,

- za belgickou vládu M. Jacobs, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s A. Feytem, avocat,

- za lucemburskou vládu C. Schiltzem, jako zmocněncem, ve spolupráci s P. Kinschem, avocat,

– za Evropskou komisi C. Vrignon a E. Montaguti, jako zmocněnkyněmi,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání („směrnice o audiovizuálních mediálních službách“) (Úř. věst. L 298, s. 23; Zvl. vyd. 06/01, s. 224), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007 (Úř. věst. L 332, s. 27, dále jen „směrnice 89/552“).
- 2 Tato žádost byla předložena Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel de la Communauté française de Belgique v rámci řízení týkajícího se RTL Belgium SA (dále jen „společnost RTL Belgium“), podezřelé z porušení vnitrostátní právní úpravy teleshoppingu.

Právní rámec

Právo Unie

3 Článek 1 písm. c) a d) směrnice 89/552 obsahuje následující definice:

„c) ‚redakční odpovědností‘ [se rozumí] provádění účinné kontroly výběru pořadů i jejich chronologické uspořádání v programové skladbě u televizního vysílání nebo v katalogu u audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Redakční odpovědnost nemusí zahrnovat právní odpovědnost za poskytovaný obsah nebo poskytované služby podle vnitrostátního práva;

d) ‚poskytovatelem mediálních služeb‘ [se rozumí] fyzická nebo právnická osoba, která má redakční odpovědnost za výběr audiovizuálního obsahu v audiovizuální mediální službě a určuje způsob organizace této služby.“

4 Článek 2 odst. 1, odst. 2 písm. a) a odst. 3 písm. a) a b) této směrnice stanoví:

„1. Každý členský stát zajistí, aby veškeré audiovizuální mediální služby šířené poskytovateli mediálních služeb spadajícími do jeho pravomoci byly v souladu s právními pravidly vztahujícími se na audiovizuální mediální služby určené veřejnosti v dotyčném členském státě.

2. Pro účely této směrnice spadají do pravomoci členského státu poskytovatelé mediálních služeb,

a) kteří jsou v tomto členském státě usazeni v souladu s odstavcem 3, [...]

[...]

3. Pro účely této směrnice se poskytovatel mediálních služeb považuje za usazeného v členském státě v těchto případech:

a) poskytovatel mediálních služeb má v tomto členském státě skutečné sídlo a redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou přijímána v tomto členském státě;

b) má-li poskytovatel mediálních služeb skutečné sídlo v jednom členském státě, avšak redakční rozhodnutí o audiovizuální mediální službě jsou přijímána v jiném členském státě, považuje se za usazeného v členském státě, v němž působí podstatná část pracovníků zajišťujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb. Působí-li podstatná část pracovníků zajišťujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb v obou těchto členských státech, považuje se poskytovatel mediálních služeb za usazeného v členském státě, v němž má skutečné sídlo. Nepůsobí-li podstatná část pracovníků zajišťujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb v žádném z těchto členských států, považuje se poskytovatel mediálních služeb za usazeného v členském státě, ve kterém jako v prvním zahájil činnost v souladu s právem tohoto členského státu, za podmínky, že s tímto členským státem udržuje stálé a skutečné hospodářské spojení.“

Vnitrostátní právo

5 Koordinované nařízení o audiovizuálních mediálních službách (dále jen „nařízení“) bylo zveřejněno v *Moniteur belge* ze dne 24. července 2009.

6 Článek 1 nařízení obsahuje ve svých bodech 16, 46 a 57 následující definice:

„16) ‚poskytovatelem mediálních služeb‘ [se rozumí] fyzická nebo právnická osoba, která má redakční odpovědnost za výběr audiovizuálního obsahu v audiovizuální mediální službě a určuje způsob organizace této služby;

[...]

46) ‚redakční odpovědností‘ [se rozumí] provádění účinné kontroly výběru pořadů i jejich uspořádání v chronologické programové skladbě u televizního vysílání nebo v katalogu u audiovizuálních mediálních služeb na vyzádání;

[...]

57) ‚teleshoppingem‘ [se rozumí] vysílání přímých nabídek pro veřejnost s cílem poskytovat zboží nebo služby za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a povinností.“

7 Článek 2 odst. 3 nařízení stanoví:

„Působnost Francouzského společenství se vztahuje na jakéhokoliv provozovatele televizního vysílání:

- 1) který je usazen ve frankofonní oblasti;
- 2) který je usazen v dvojjazyčné oblasti hlavního města Bruselu a jehož činnost musí být spojena výhradně s Francouzským společenstvím.“

8 Článek 31 odst. 6 nařízení stanoví:

„[...] délka vysílání teleshoppingu je určována vládou a včetně repríz činí nejvýše tři hodiny denně.“

9 Článek 133 nařízení stanoví:

„Zřizuje se Conseil supérieur de l'audiovisuel de la Communauté française de Belgique jako nezávislý správní orgán s právní subjektivitou, pověřený regulací audiovizuálního odvětví ve Francouzském společenství [...]“

10 Článek 134 nařízení stanoví, že se Conseil supérieur de l'audiovisuel skládá ze dvou kolegií – z poradního a ze schvalovacího a kontrolního – a dále z kanceláře a sekretariátu pro šetření (secrétariat d'instruction).

11 Podle čl. 136 odst. 1 nařízení plní Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel zejména tyto úkoly:

„1) provádí zápisy prohlášení provozovatelů televizního vysílání a vydává povolení určitým provozovatelům televizního vysílání, s výjimkou lokálních televizních stanic a [Radio-Télévision belge Francouzského společenství Belgie];

2) povoluje užívání vysílacích kmitočtů;

[...]

12) zjišťuje veškerá porušení zákonů a podzákoných předpisů upravujících poskytování audiovizuálních služeb a nesplnění povinností vyplývajících z dohody uzavřené mezi Francouzským společenstvím a provozovatelem televizního vysílání nebo distributorem služeb, ze smlouvy o řízení [Radio-Télévision belge Francouzského společenství Belgie], z dohody uzavřené mezi vládou a každou z lokálních televizních stanic, jakož i ze závazků přijatých v rámci přihlášení do veřejné soutěže podle tohoto nařízení.“

- 12 Článek 139 odst. 1 nařízení upřesňuje složení Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel. Uvedený článek zní takto:

„Collège d'autorisation et de contrôle se skládá ze [čtyř] členů kanceláře podle čl. 142 odst. 1 a šesti [dalších] členů. Jejich funkční období je dvouleté a mohou být jmenováni opakovaně. [...]

Aniž jsou dotčena ustanovení uvedená v čl. 142 odst. 1, je těchto deset členů jmenováno s ohledem na článek 9 zákona ze dne 16. července 1973, který zaručuje ochranu ideologických a filosofických proudů. Tři ze šesti členů podle předchozího pododstavce jmenuje Parlament Francouzského společenství. Po jmenování prvních tří členů Parlamentem Francouzského společenství je Collège doplněna vládou.

Členové Collège d'autorisation et de contrôle jsou vybíráni z osob uznávaných pro své schopnosti v oblastech práva, audiovizuálních aplikací nebo komunikace.

[...]“

- 13 Podle čl. 140 odst. 1 nařízení zastupuje kancelář Conseil supérieur de l'audiovisuel, jež se skládá z předsedy a prvního, druhého a třetího místopředsedy této Conseil, zmíněnou Conseil před soudy a ve vztahu k třetím osobám. Podle čl. 140 odst. 3 přijímá kancelář zaměstnance Conseil supérieur de l'audiovisuel. Zejména přijímá radní a osoby přidělené sekretariátu pro šetření na doporučení tajemníka pro šetření.

- 14 Podle čl. 142 odst. 1 nařízení jsou všichni čtyři členové kanceláře jmenováni vládou.
- 15 Podle článku 143 nařízení přijímá sekretariát pro šetření stížnosti adresované Conseil supérieur de l'audiovisuel a zkoumá příslušné spisy. Je rovněž oprávněn zahájit šetření z vlastního podnětu. V tomto článku se dále uvádí, že sekretariát pro šetření řídí jménem kanceláře tajemník pro šetření.
- 16 Článek 161 nařízení stanoví procesní pravidla, jimiž se řídí sekretariát pro šetření a Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel v případě stížnosti nebo skutečností, jež mohou zakládat porušení zákona a podzákonných předpisů upravujících poskytování audiovizuálních služeb. Jeho odstavec 1 mimo jiné stanoví:

„[...] sekretariát pro šetření zahájí přípravné řízení a rozhodne ohledně přípustnosti spisu.

Je-li spis přípustný, sekretariát pro šetření zajistí jeho prošetření. Sekretariát pro šetření je oprávněn věc odložit.

[...]

Collège d'autorisation et de contrôle může z vlastního podnětu přezkoumat rozhodnutí sekretariátu pro šetření o nepřípustnosti nebo o odložení věci.

Zpráva o šetření se předkládá Collège d'autorisation et de contrôle. [...]"

- 17 Podle čl. 161 odst. 2 až 4 Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel oznámí své výtky a zašle zprávu o šetření porušiteli, který může ve lhůtě jednoho měsíce nahlédnout do spisu a předložit své písemné vyjádření. Porušitel je předvolán. Uvedené Collège má právo vyslechnout každého, kdo mu může podat užitečnou informaci. Do šedesáti dnů od ukončení jednání vydá Collège odůvodněné rozhodnutí.

Skutkový stav v původním řízení a předběžná otázka

- 18 Dne 8. října 2009 byla sekretariátu pro šetření předložena stížnost televizní divačky, která oznámila, že služba RTL Belgium několik dnů předtím odvysílala během jediného dne 7 hodin programu teleshoppingu, přestože zákonem stanovená hranice činí 3 hodiny.
- 19 Sekretariát pro šetření poté, co ověřil, že byla překročena schválená hranice, zaslal společnosti RTL Belgium usazené v Belgii dopis, v němž si vyžádal její případné připomínky.
- 20 Tato společnost odpověděla, že podle jejího názoru není sekretariát pro šetření příslušný vést šetření, jež se jí týká, neboť provozovatelem služby RTL Belgium není ona, nýbrž její mateřská společnost CLT-UFA usazená v Lucembursku.
- 21 Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel si klade otázku, zda k provádění kontroly RTL Belgium mají pravomoc belgické, nebo lucemburské orgány. Je-li poskytovatelem služby RTL Belgium společnost RTL Belgium, jak tvrdí sekretariát pro šetření, má zmíněné Collège za to, že má pravomoc, neboť

uvedená společnost má sídlo v Belgii a podle zmíněného sekretariátu byla redakční rozhodnutí přijímána v Belgii.

- 22 Předkládací rozhodnutí obsahuje mimo jiné následující informace o společnosti RTL Belgium a o její mateřské společnosti CLT-UFA.
- 23 Společnost RTL Belgium obdržela několik po sobě následujících povolení belgických orgánů provozovat službu televizního vysílání, mimo jiné – od roku 1987 – službu RTL Belgium. Platnost posledního povolení vydaného pro tuto službu skončila dne 31. prosince 2005. Společnost RTL Belgium nepožádala o jeho obnovení, neboť dotýká se služba byla od uvedeného data provozována z Lucemburska společností CLT-UFA.
- 24 Společnost CLT-UFA, která v současné době ovládá společnost RTL Belgium z 66 %, obdržela od roku 1995 koncesi lucemburských orgánů pro tutéž službu.
- 25 Rozhodnutí Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel ze dne 29. listopadu 2006 obsahovalo zjištění, že společnost RTL Belgium vysílala bez povolení služby, které provozovala, konkrétně služby RTL Belgium, čímž porušila belgickou úpravu vysílání, a uložila této společnosti pokutu ve výši 500 000 eur. Společnost RTL Belgium podala žalobu na zrušení tohoto rozhodnutí ke Conseil d'État (Belgie), který ji prohlásil za opodstatněnou, a rozsudkem ze dne 15. ledna 2009 zmíňené rozhodnutí zrušil.
- 26 Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel uvádí, že Conseil d'État tímto rozhodnutím určil, že situace dvojího povolení, která existovala

do roku 2005, je v rozporu s pravidlem, podle něhož má pravomoc vůči subjektu provozujícímu televizní vysílání pouze jediný členský stát, a rovněž může bránit volnému pohybu audiovizuálních služeb uvnitř Evropské unie. Conseil d'État rozhodl, že otázka, která z těchto společností, zda CLT-UFA, nebo RTL Belgium, byla provozovatelem služby podle terminologie nařízení, nebo poskytovatelem služeb podle terminologie směrnice 89/552, není za těchto podmínek relevantní.

- 27 Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel má nicméně za to, že tato otázka je relevantní v rámci původního řízení vzhledem k novému právnímu rámci, který se v Belgii uplatňuje od roku 2009 a zahrnuje nařízení i protokol o spolupráci mezi Belgickým královstvím a Lucemburským velkovévodstvím.
- 28 Nařízení vstoupilo v platnost dne 28. března 2009. Stanoví zejména novou definici pojmu „redakční odpovědnost“.
- 29 Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel má za to, že je soudem ve smyslu článku 267 SFEU, a tudíž může předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Vedle svého zákonného vymezení, podle něhož je nezávislým správním orgánem, splňuje kritéria používaná Soudním dvorem k charakterizaci soudu ve smyslu tohoto článku.
- 30 Za těchto podmínek se Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel rozhodlo položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Lze pojem ‚účinná kontrola výběru pořadů i jejich uspořádání‘ uvedený v čl. 1 písm. c) [směrnice 89/552] vykládat tak, že umožňuje mít za to, že společnost usazená v některém členském státě a oprávněná na základě koncese vlády tohoto státu

poskytovat audiovizuální mediální službu skutečně provádí takovou kontrolu, když pověřila, s možností dalšího pověření, realizací a výrobou všech vlastních pořadů této televizní stanice, externí komunikací v oblasti programové skladby, jakož i výkonem finančních a právních služeb, řízením lidských zdrojů, správou infrastruktury a ostatních služeb spojených se zaměstnanci třetí společnost usazenou v jiném členském státě za odměnu o neurčité výši odpovídající celkovému obratu z reklamní činnosti vysílané na této televizní stanici, a když se zdá, že o programové skladbě, případných změnách programu a změnách skladby z důvodu aktuálních informací se rozhoduje a tyto činnosti jsou prováděny v sídle této třetí společnosti?“

K pravomoci Soudního dvora

- ³¹ Úvodem je třeba ověřit, zda je Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel soudem ve smyslu článku 267 SFEU, a zda má tedy Soudní dvůr pravomoc rozhodnout o otázkách, které mu byly položeny.

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

- ³² Belgické království a Evropská komise mají za to, že Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel splňuje veškerá kritéria, jimiž se podle judikatury Soudního dvora vyznačuje soud.

- 33 Společnost RTL Belgium, společnost CLT-UFA a lucemburská vláda se však domnívají, že kritérium nezávislosti splněno není.
- 34 Společnosti RTL Belgium a CLT-UFA především tvrdí, že Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel není dostatečně nezávislé na výkonných orgánech zejména proto, že belgická vláda hraje rozhodující úlohu při jmenování jeho členů. Tito členové jsou ostatně jmenováni způsobem, který zohledňuje ideologické a filozofické proudy, což jim brání v tom, aby byli zcela nezávislí. Dále není funkčně odděleno šetření a přijímání rozhodnutí. Konečně Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel nemá postavení třetí osoby ani vůči případnému stěžovateli, kterého nemusí vyslechnout, ani vůči sekretariátu pro šetření, který podléhá pravomoci kanceláře.
- 35 Lucemburská vláda uvádí, že Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel je stranou sporu, a tudíž nemá potřebnou nezávislost, jak o tom svědčí skutečnost, že je zastoupeno v řízení o opravném prostředku proti svým rozhodnutím před Conseil d'État.

Závěry Soudního dvora

- 36 Podle ustálené judikatury pro posouzení, zda předkládající orgán má charakter soudu ve smyslu článku 267 SFEU, což je otázka, která spadá výlučně do práva Unie, bere Soudní dvůr v úvahu souhrn okolností, jako je zákonný základ orgánu, jeho trvalost, závaznost jeho jurisdikce, kontradiktorní povaha řízení, použití právních norem orgánem, jakož i jeho nezávislost (viz zejména rozsudky ze dne 17. září 1997, Dorsch

Consult, C-54/96, Recueil, s. I-4961, bod 23, ze dne 31. května 2005, Syfait a další, C-53/03, Sb. rozh. s. I-4609, bod 29, a ze dne 14. června 2007, Häupl, C-246/05, Sb. rozh. s. I-4673, bod 16, jakož i usnesení ze dne 14. května 2008, Pilato, C-109/07, Sb. rozh. s. I-3503, bod 22).

- 37 Nejprve je třeba zkoumat kritérium týkající se nezávislosti Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel.
- 38 Podle judikatury Soudního dvora pojem „nezávislost“, který je vlastní posláním rozhodovat jako soud, především znamená, že dotýčný orgán je třetí osobou ve vztahu k orgánu, který přijal rozhodnutí, proti němuž byl podán opravný prostředek (rozsudky ze dne 30. března 1993, Corbiau, C-24/92, Recueil, s. I-1277, bod 15, a ze dne 19. září 2006, Wilson, C-506/04, Sb. rozh. s. I-8613, bod 49).
- 39 Tento pojem má dva aspekty. První, vnější aspekt předpokládá, že je orgán chráněn před vnějšími zásahy nebo tlaky, které by mohly ohrozit nezávislost rozhodování jeho členů, pokud jde o spory, které jim jsou předloženy. (výše uvedený rozsudek Wilson, body 50 a 51).
- 40 Druhý, vnitřní aspekt souvisí s pojmem „nestrannost“ a týká se rovného odstupu ve vztahu ke stranám sporu a jejich příslušným zájmům s ohledem na předmět sporu (výše uvedený rozsudek Wilson, bod 52).
- 41 Je třeba konstatovat, že Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel toto kritérium nezávislosti nespĺňuje.

- 42 Ani organizační struktura Conseil supérieur de l'audiovisuel a orgánů, které jej tvoří, ani úkoly, které jsou jim svěřeny, totiž neumožňují mít za to, že zmíněné Collège zasahuje jako nestranná třetí osoba do sporu mezi údajným porušitelem a správním orgánem pověřeným dohledem nad audiovizuálním odvětvím.
- 43 Co se týče organizační struktury Conseil supérieur de l'audiovisuel, je třeba nejprve uvést, že se její kancelář skládá ze čtyř členů, tj. z jejího předsedy a prvního, druhého a třetího místopředsedy. Tito členové kanceláře jsou zároveň členy Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel a představují významnou součást tohoto tělesa – jsou čtyřmi z jeho deseti členů.
- 44 Ohledně úkolů svěřených jednotlivým orgánům Conseil supérieur de l'audiovisuel z nařízení vyplývá, že v rámci tohoto správního orgánu má Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel povinnost kontrolovat, zda dotčení provozovatelé dodržují pravidla audiovizuálního vysílání, a ukládat sankce za jejich případná porušení. Při plnění těchto úkolů se opírá o práci sekretariátu pro šetření, který je řízen tajemníkem pro šetření podléhající pravomoci kanceláře.
- 45 Je třeba konstatovat, že Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel, které je rozhodovacím orgánem, vykazuje prostřednictvím kanceláře funkční spojení s uvedenou Conseil jakožto celkem, jakož i se sekretariátem pro šetření, na jehož návrh rozhoduje. Z toho plyne, že Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel není při přijímání rozhodnutí subjektem odlišným od správního kontrolního orgánu, jež lze v rámci řízení o audiovizuálních záležitostech považovat za účastníka řízení (v obdobném smyslu viz výše uvedený rozsudek Syfait a další, bod 33).

- 46 Toto zjištění je ostatně potvrzováno skutečností, že kancelář zastupuje Conseil supérieur de l'audiovisuel u soudů a ve vztahu k třetím osobám.
- 47 Z toho plyne, že při přijímání sporného rozhodnutí nemá Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel ve vztahu k zájmům, o něž jde, postavení třetí osoby, a tudíž vůči straně, jež se případně dopustila protiprávního jednání – v projednávané věci vůči společnosti RTL Belgium – nevykazuje nestrannost požadovanou k tomu, aby mohlo být soudem ve smyslu článku 267 SFEU.
- 48 Není proto namístě zkoumat, splňuje-li Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel ostatní kritéria umožňující posouzení, zda má předkládající orgán povahu „soudu“ ve smyslu článku 267 SFEU
- 49 Za těchto podmínek nemá Soudní dvůr pravomoc rozhodnout o položené otázce.

K nákladům řízení

- 50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

Soudní dvůr nemá pravomoc rozhodnout o otázce, kterou mu položilo Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel svým rozhodnutím ze dne 3. prosince 2009.

Podpisy.